

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2011. november 20.
(vasárnap este)**

Horváth Géza

HOL TÖLTÖD AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGOT?

Alapige: Lukács 16,19-31

„Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött, és nap mint nap fényes lakomát rendezett. Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt a gazdag előtt, fekélyekkel tele, és azt kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal, de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták a sebeit.

Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették. Amint ez a pokolban kínok között gyötrődve felemelte a tekintetét, látta távolról Ábrahámot és kebelén Lázárt. Ekkor felkiáltott: *Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam és küldd el Lázárt, hogy ujja begyét mártsa vízbe, és hűsítse meg a nyelvemet, mert igen gyötrődöm a lángban.*

De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki.

Ő pedig így szólt: Akkor arra kérlek, atyám, hogy küldd el őt apám házához, mert van öt testvérem, beszéljen a lelkükre, nehogy ők is ide kerüljenek, a gyötrelem helyére.

Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassák azokat!

De az erre ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, hanem ha a halottak közül meggy valaki hozzájuk, akkor megtérnek.

Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.”

Imádkozzunk!

Édesatyánk, köszönjük ezt csendes estét is. Áldunk, hogy itt a meleg templomban figyelhetünk drága igédre.

Ó, bár ne csak a szánk énekelte volna, hanem a szívünk is zengené azt: „Vigan lépkedünk színarany utcákon át, halljuk angyalok dicséretét.” Bárcsak bizonyosak lennénk az örökéletünk felől, hogy azt nálad töltjük. És ha bizonyosak vagyunk benne, légy áldott érte, hogy kérhetjük: soha ne veszítsük el ezt a bizonyosságot, soha ne ingasson meg bennünket a mi ellenségünk, az ördög. Kérünk, hogy aki nem bizonyos benne, az ma este hadd hallja meg az örökélet-ről való tudósítást.

Köszönjük, hogy megfejtetd titkaidat, Urunk, és a mi érdekünkben teszed.

Kérünk, könyörülj meg ma este is rajtunk, hogy szívünk nyitott legyen feléd, hogy legyen fülünk a hallásra, hogy mit mond a Lélek a gyülekezetnek. Köszönjük, hogy a Lélek mondja, nem ember szól, hanem a Lélek mondja azt emberi eszközön keresztül. Ezért hadd hagyatkozzunk Lelkedre, Urunk, hogy tegye az ígét élővé, üzenetté számunkra, és ennek fényébe állíthassuk be az életünket.

Könyörülj ezért rajtunk ma este is, Urunk.

Ámen.

Igehirdetés

A református egyházban ugyan nem tartjuk a régi, ú. n. perikopa rendet, az egyházi év beosztását, de ha valaki például az ígét az Útmutató szerint is olvassa, akkor azzal találkozott, hogy az evangélikus egyházban tartják a régi egyházi beosztást, és ez a vasárnap ebben a beosztásban az örökélet vasárnapja. Az egyházi évnek az utolsó vasárnapja van ma, hiszen jövő vasárnap már a templomainkban felcsendülnek az adventi énekek, advent első vasárnapja lesz már.

Az örökélet vasárnapján szeretnék most az örökéletről beszélni. Ennek a történetnek az alapján, amelyet Jézus Krisztus adott elénk, amelyben a túlvilágba láthatunk.

Az embereket mindig foglalkoztatta az, hogy mi van a halál után. Minden embert foglalkoztat az, hogy mi történik velünk, mi lesz velünk, amikor meghalunk. És persze erre sokféle választ adnak az emberek. Sokan azt, hogy nem történik semmi. Kész, vége mindennek. Meghaltunk, eltemetnek.

Valakik próbálnak abba fogózni — tévesen —, hogy úgyis velünk maradnak a szeretteink. Nem is tudom, honnan kezdjem megmagyarázni: nem lesznek velünk.

A Szentírás világosan beszél arról, hogy mi történik az emberrel a halál után. Mi lesz velünk? Jézus Krisztus erről a kérdésről nem sokat tanított, s én úgy látom: azért, mert nem akart felettébb való terhet tenni a nyakunkba. Viszont annyit meg elmondott nekünk, amennyire szükségünk van, mert nem akarta, hogy találgassunk. És ez a történet is erről szól nekünk. Egy kerek, egész történet, amelynek ma este csak négy üzenetét szeretném elmondani, mert nagyon gazdag ez a történet, és szeretném, ha négy dologra figyelni.

Sokféle kérdés lehet fontos az életünkben. Sokféle kérdést teszünk fel egymásnak és magunknak is egy-egy napnak vagy egy-egy hétnek a folyamán. Mit csináljunk este? Mit tegyünk a hét végén? Az asszonyok felteszik a kérdést: mit főzök, legalább abba segítsetek, hogy ne kelljen kitalálnom. Egy fiatal azt mondta nem is olyan régen: hol lehet bulizni? Ez is egy kérdés. Hol lehet szórakozni. Valaki keresi, hol lehet inni? Hol lehet olcsóbban megvenni valamit? Hol találok ezt vagy azt?

De van egy nagyon fontos kérdése az életünknek. Ez a kérdés így hangzik, ahogyan régen egy evangéliumi brossurán is rajta volt: hol töltöd az örökkévalóságot? Ez az igazán nagy kérdés. Ebben az ígében Jézus Krisztus világosan elénk adja, hogy hol tölthetjük az örökkévalóságot. Mert minden ember el fogja tölteni valahol az örökkévalóságot, de nem mindegy, hol tölti el. Az a kérdés: te tudod-e, hol töltöd az örökkévalóságot? Ez a legfőbb kérdése az életünknek.

Egy örökkévalóságon át hol leszel? Itt, ahol azt énekeltük: „Vígán lépkedünk színarany utcákon át, halljuk angyalok dicséretét, szemünk láthatja Jézus szent ábrázatát, aki vért ontott bűneinkért?”

Egyszer egy barátom úgy evangelizált, hogy előtte egy kis fiatal csapattal feljárták a falut, és ez a kis csapat minden házhoz becsengetett vagy bekopogott, és hívott az esti evangelizációra. És akikkel csak lehetett, arról beszéltek, hogy mi az evangelizáció, miért kell keresni az Urat, miért hívunk az Ő igéjének a hallgatására.

Tízezer embert megkérdeztek, hogy van-e örök élete, és a tízezer emberből két ember mondta azt, hogy neki van örök élete. Ő az örökkévalóságot Jézusnál fogja tölteni, azon a helyen, amit Isten készített az Őt szeretőknek. Tízezerből kettő. Ez olyan vidéken volt, ahol valamikor az ébredés százakat és ezreket döntött le a lábáról, és vitt Jézus Krisztus keresztjéhez. És csak két ember tudta ezt, hogy neki hol lesz majd az örök élete. Hol fogja tölteni az örökkévalóságot.

Ebben a történetben Jézus Krisztus elmondja nekünk azt, hol tölthetjük. Mégpedig azért beszél Jézus két emberről, kétféle életről, kétféle útról, két lehetőségéről, mert csak ez a kettő van. Nincs harmadik. Ha lenne harmadik, akkor azt Jézus becsületesen megmondta volna nekünk.

Jézus Krisztus hitelesen mondta el, hogy milyen két lehetőségünk van. Ehhez Jézus társít is egy-egy személyt. Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött és nap mint nap fényes lakomát rendezett. Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt fekélyekkel tele a gazdag előtt és kívánta, hogy bár csak jóllakhatna a morzsákkal. Az egyik a halála után a pokolba kerül, a másik pedig Ábrahám kebelére, angyalok viszik, és emelik az Ábrahám kebelére.

Az egyháznak is volt olyan sötét időszak, amikor meg sok ígét félremagyarázott. Sajnos az emberek életébe beleivódott egy olyan nézet, hogy a gazdag azért került a pokolba, mert gazdag volt, a szegény azért a mennyországba, az Ábrahám kebelére, mert szegény volt. Ez a Szentírás szerint nem így van.

A Biblia szerint a gazdagság nem bűn, a szegénység meg nem erény. Nem azért került oda a gazdag, mert gazdag volt, és a szegény sem azért jutalmaztatt meg, hogy az ő életéért majd kárpótlást kap. Jézus Krisztus sehol nem

HOL TÖLTÖD AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGOT?

---

mondja igéjében, hogy a gazdagok a pokolra jutnak. Annyit mond, hogy a gazdagok nehezen mennek be Isten országába. De nem azt mondja, hogy lehetetlen nekik. Lehetséges, csak nehéz.

Nehéz a gazdagnak bemenni az Isten országába, mert a gazdag a gazdagságában bíz. A gazdag abban bíz, hogy pénzen mindent meg tud venni. Mindent el tud intézni. És mi szüksége van neki még valamire?

A Jelenések könyvében azt mondja az ige egy gyülekezetnek, hogy ez a bűnöd: azt mondd, gazdag vagy. Arra hivatkozol, és abban bízol, hogy gazdag vagy és neked semmire nincs szükséged, és nem tudod, hogy közben: nyavalyás, nyomorult vagy, vak vagy, mezítelen vagy.

Vallom, hogy gyülekezeteinkben és a Magyar Református Egyház gyülekezeteiben kevés gazdag ember van. Legfeljebb olyanok vannak sokan, akik megtértek és utána Isten megáldotta az életüket. Nagyon nehéz, de nem lehetetlen bemenniük a szoros kapun.

Ez a gazdag ember — és ez a végén derül ki —, látja, miért került a pokolba. Minden ember, aki a pokolba kerül, meg fogja tudni, hogy miért került oda. Ez nem lesz zsákamacska az ember számára. Amikor gyerekkoromban ritkán kaptam egy-egy pofont, mindig ezt kérdeztem: miért kaptam? Mintha nem tudtuk volna.

Ez a gazdag nem mondja: hogyan kerültem ide? Miért vagyok itt? Nincs fellebbezés. Nincs apelláta. Nem mondja: hogy kerülök ide ártatlanul? Egyet azonban tud: tudja, hogy megmenekülhetett volna a kárhozattól, ugyanis a 30-31. versekből kiderül: Atyám, Ábrahám, küldd el Lázárt, hogy menjen el apám házához, mert van öt testvérem, hogy ők is ide ne kerüljenek. Most már tudja, hogyan lehetne kikerülni a poklot. Vagyis ha azt az életet él, amiben vannak, akkor ide fognak kerülni. Most már látja a gazdag, hogy ettől meg lehetne menekülni. Azt is látja, hogy ezzel sietni kell. Küldd el... Menjen a futárszolgálat az apám házához. Tegyen bizonyosságot, hogy mielőtt meghalnak, azelőtt döntsenek, hogy ide ne kerüljenek.

Ez az ember tudja, hogy ő már lekésett erről. Neki már nincs lehetősége arra, hogy megváltozzék az élete. Ő már ott fogja eltölteni az örökkévalóságot. Látja, hogy semmibe vette Isten igéjét. Ez a gazdag azért került a pokolba, mert semmibe vette Isten szavát. Isten törvényét, Isten igéjét.

Emlékezzünk, hogy Isten hányszor rendelkezett afelől, hogy ne legyen közötted nyomorult, ne legyen szegény. És ő minden nap Isten igéjének ellene állt. Ott van a szegény, a nyomorult, ott van Lázár minden nap az ő kapuja előtt, aki csak a morzsákat várja, csak a csontokat, hogy leszopogathassa, de inkább a kutyák megelőzték. A gazdag inkább táplálta a kutyáját (akkor még nem volt kutyaeledel), vagyis nem vette komolyan Isten igéjét. Nem vette komolyan a figyelmeztetést, pedig minden nap letették az ő ajtaja elé.

Mit tesz ehelyett? Azt olvassuk: ruházkodott, minden nap patyolatba öltözött, fényes lakomát rendezett. Szeretett enni, inni, öltözni. Sok ember él ilyen testi életet. Elégítsük ki testi szükségleteinket. Én kerestem azt meg. Miért fordítja magára? Olyan sokaktól hallottam ezt: Mert az az enyém, én dolgoztam

meg ezért. Most meg jogosan élvezem annak az előnyeit. Azt csinálom vele, amit akarok. Nem tudja, hogy nem. Isten nem szólhat bele az ő gazdálkodásába, az ő szabadidejébe. Isten ne szóljon abba, hogy mire költök, mire adok, mit csinálom, mert én tudom, én eldöntöm.

Ez az út vezet a pokolba. Isten ne szóljon bele. Nekem senki ne parancsoljon. Mi nem szeretjük, ha nekünk valaki parancsol. Isten se parancsoljon, Ő se szóljon bele, és Ő se mondja meg. Nem vagyunk kíváncsiak az Ő igéjére.

Ó, hány ember él így, csak önmagával törődik. Pál azt írja gyülekezetnek: ha feltámadtatok Krisztussal, az odafelvalókat keressétek. Ez az ember nem az odafelvalókat kereste, hanem az idelent valókat. Nem az odafelvalókat, ahol a Krisztus van az Atya jobbján. Nem a menny felé emelte a tekintetét. Ő nem tudta azt, amit te már tudhatsz, hogy vígan lépkedünk majd, és halljuk az angyalok dicséretét, aranyból koronát, fehér égi ruhát, hárfa húrjait pengethetjük. Ennek nem ez volt az öröme. Csak a hasa, a teste, a külsőség, amit megehet, amit magára költethet.

Amiről ez az ige szól nekünk, és amivel jó nekünk ma este is szembesülünk: A halál e szerint az ige szerint minden embernek véglegesíti az Isten előtti helyzetünket. A hívó embernek a halál nem tragédia, mert átmenetel. Meghalás a bűnnek — mondja a Káténk —, és átmenetel az örökéletre. Átköltözés.

Olyan, amiről Pál apostol azt mondja: jó költözés. Miért? Mert nem kell összepakolni. A költözésben a szörnyű a dobozok. Minden költözés egy leégés — szoktuk mondani. Itt nem kell dobozolni, nem kell vinni semmit. Világos, hogy erre a világra semmit nem hoztunk, ki sem vihetünk semmit. Pál apostol azt mondja: elköltözöm, és az Úrral leszek, és az sokkal jobb. A hitetlen ember életében a halál tragédia, mert véglegesíti az Isten előtti jogállását, mégpedig megmásíthatatlanul és visszavonhatatlanul.

Az utóbbi időben többször az autópályán kellett mennem. Ahogy megyünk az autópályán, az M1, M7 együtt megy egy darabig. Az ember megnézi, melyik sávban van. Ki van írva: vigyázz, mert 500 méter, 200 méter, és ez a kettő elválk, az egyik erre, a másik arra megy. Mit kell tenni az autósoknak? Besorolni. Hova szeretnék menni? M1-M7 együtt megy a kettő, de nem mindegy, merre megyünk.

Így van most az igei út is. Egy darabig együtt ment a gazdagnak meg Lázárnak az útja. Egymás mellett vannak, egymás mellett élnek. Mint ahogy egymás mellett vannak hívók és hitetlenek. Egymás mellett van az ige szerint a búza és a konkoly. Egymás mellett vannak azok, akik az Úréi, meg akik nem, a villamoson, a buszon, a társasházban — bárhol. Egymás mellett vagyunk, az egyik erre megy, a másik arra. Te merre fogsz menni?

Isten adja a figyelmeztető táblákat, és erre a figyelmeztető táblára fel van írva: pokol és mennyország. Majd ez egyszer elválk egymástól. Te melyikbe sorsoltál be? Merre fogsz menni? Hova érkezel célba? Mert Jézus Krisztus beszélt a célról is. Soha nem beszélt Jézus úgy az útról, hogy azt nem tudjuk, hova visz. Jézus tudta, hova visz. Azt mondja: a keskeny út az életre visz, a széles út, amin sokan járnak, a halálba visz. Jézus megmondta, melyik út hova visz.

HOL TÖLTÖD AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGOT?

Nem a nagy semmibe érkezünk meg, nem a bizonytalanba, nem a kilátástalanságba. Vagy Ábrahám kebelébe érkezünk meg, Jézusért, az Ő érdeméért, vagy pedig felemeljük szemünket a pokolban. Egy a lényeg, hogy a halálunk pillanatában ezen nem lehet változtatni. Innen senkit kihozni nem lehet. Ne higgyük el, hogy valakit innen ki lehet hozni. Nem mehet a gazdag sem sehova, Lázár sem mehet sehova, de neki nem is kell, mert jó helyen van. A gazdag meg azért nem megy, mert nem mehet sehova. Nem lehet onnan senkit kihozni. Nem lehet ezt az időt megrövidíteni. Nincs praktika. Véglegessé válik a halál pillanatában az Isten előtti állapotunk.

A harmadik kérdés, amely azon igék közé tartozik, amin esetleg fennakadhatunk. Azt mondja Ábrahám ennek a gazdag embernek: „Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrődsz.”

Ezt könnyen érthetjük úgy, hogy fiam, te megkaptad életedet javaidban, Lázár is a rosszat, te most gyötrődsz, ő pedig vigasztaltatik. Mintha azért gyötrődne, meg azért vigasztaltatna, mert elvette a rosszat, meg elvette a jót. Ez sem így van. Ezzel két dolgot akar nekünk elmondani az Úr Jézus Krisztus.

Először is, amit komolyan kell vennünk, hogy ebben a földi életben a hívők is lehetnek nyomorúságban. Ha valaki nyomorúságban volt, akkor az Lázár. Ha valaki szerencsétlen, szegény volt, akkor az Lázár volt. Komolyan kell vennünk azt a tanítást, hogy ebben a földi létben a hívők is lehetnek betegek, mint ahogy a hívők is meghalnak egyszer. Senki nem gondolhatja, hogy ötszáz évig fog élni a Nyugdíjintézetnek a gutaütésére ezen a földön. Senki nem gondolhatja, hogy kitoljuk az életünket. Meg kell halnia a hívőnek is. A hívő ember is lehet szegény, lehetnek gondjai, lehet munkanélküli. Csak az ige hozzáteszi: akik az Urat szeretik, azoknak minden majd valahogy, valamiképpen a javukra van. Semmit nem kételkedem afelől, hogy Isten a javamra fogja fordítani. Még a nyomorúságot is.

A másik, ami miatt ez az ige fontos nekünk: „Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, Lázár pedig a rosszat.” Mit akar ezzel Ábrahám? Emlékeztetni a gazdagot. Tehát nem megmagyarázni akarja, miért kerültél ide, mert az más lenne, hanem emlékeztetni akarja. És ez teljesen más. — „Fiam, jusson eszedbe.” Ezzel azt akarja nekünk mondani Isten igéje, hogy földi életünk és az örökkévalóságban állapottunk között van összefüggés. Jusson eszedbe, hogy te hogy éltél... Jusson eszedbe, neked mi volt a fontos, mire költöttél, mit csináltál, és jusson eszedbe, hogy Lázár milyen nyomorult volt.

Itt nem magyarázza Ábrahám, hogy miért kerültek ide, hanem emlékezteti. És ez a gazdag elkezd emlékezni. Igen, ahogy ő élt, kizárta Istent az életéből. Nem vette komolyan az Úr parancsait. A földi életünk között és az örökkévalóságban eltöltött életünk között van összefüggés. „Aki hisz a Fiúban, örök élete van. Aki nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem Isten haragja marad rajta.” Emlékezzél csak!

Hány embert fog emlékeztetni majd valaki arra, hogy van összefüggés. Ahogyan a földi életében viszonyult Isten igéjéhez. Van összefüggés, hogy azért tölti ott el az örökkévalóságot.

Végül a negyedik üzenete ennek az igének: Isten megadta nekünk azt az utat, amin mi az örökéletbe mehetünk. Ez az ige szerint nem az az út, ahogy azt az ember gondolja. Mit mond a gazdag? Ő akar intézkedni a pokolból: Küldd el Lázárt az apámnak a házához, mert ha a halottak közül valaki elmegy hozzájuk, akkor megtérnek. Mit akar a gazdag? El akarja mondani Ábrahámnak, hogyan lehet bejutni az üdvösségbe. Ez abszurd.

Ez pokoli gondolat, hogy én tudom, hogyan lehet az üdvösségbe bekerülni. A Szentírás szerint: te nem tudod. A Szentírás egyetlen dolgot mond: elfogadod-e, hogy ezt Isten tudja és Isten megmutatja és kijelenti a te számodra. Csak azon az úton mehetsz Istenhez, amit Ő készít neked. Nem te készíted az utat az Istenhez, hanem Ő készíti, és csak ezen mehetsz az üdvösségbe. A létrát nem te tolod fel a mennyig, hanem a mennyből eresztik le a számodra. Nagy a különbség. Mert te nem tudod a létrát feltolni. Már próbálta az ember, de nem sikerült neki. Lásd a Babel tornyát. A fentről leeresztett létra ünnepe jön majd nemsokára ránk: advent és karácsony.

Mi az üdvösség útja? „Van Mózesük, prófétáik, hallgassák azokat.” Ha azokra nem hallgatnak, semmi nem győzi meg őket. Az Istennek egyedüli útja, hogy van Bibliánk — ezt jelenti Mózes és próféták. Van Bibliájuk, van kijelentett ige és van alkalom, ahol hallgathatják azokat. Ezt még Jézus idejében is felolvasták a zsinagógában. Felolvasták: Mózes, a prófétákat, a Jézus Krisztusról való jóvendöléseket. A szerencsen komornyik így jutott hitre, hogy olvasta Ézsaiás próféta tekercsét. És Filep ebből az igéből kiindulva hirdeti neki Krisztust. Az Ószövetségből is lehet Krisztust hirdetni, mert az tele van Krisztussal. A szerencsen komornyik azt mondja: itt a víz, mi gátol, hogy megkeresztelkedjem? Most már „nincs semmi gát, kegyelmed mit ne törne át, hadd bízsa lelkem rád magát — fogadj el Jézusom!”

Vagyis elmondja nekünk, hogy az üdvösség egyedüli útja az, hogy hallgassanak azokra. Ha a halottak közül meg valaki hozzájuk, semmi. Csoda, de az három napig tart. De az én igém örök. Elszáradhat a fű, elhull a virág, de Isten igéje örökre megmarad. Vagyis a Biblia szerint a hit az, hogy elfogadom azt az utat, és rálépek arra az útra, amelyet Isten nekem az üdvösség útjául mutat meg.

Az utóbbi időben több szó esett erről a gyülekezetben, hogy a hit nem az, hogy hiszek Istenben. Akkor lenne sok hívő ember. Akkor már régen visszajött volna Jézus, mert akkor megtelt volna a mennyország. Minden hely foglalt lenne. A hit az: elfogadom, hogy az üdvösség útját számomra csak Isten mutatja meg. Mi módon üdvözülök. Nem úgy, ahogy én akarom. Nem úgy, ahogy sokan hirdetik. Azon az úton nem lehet eljutni az üdvösségbe. Nekünk a Szentírás mondja meg: csak Jézus Krisztus golgotai kereszthalálán át mehetünk az üdvösségbe. „Akik megmosták ruhájukat és megfehéřítették azt a Bárány vérében. Ezért vannak Isten trónja előtt.”

Isten ezt mondta nekik: „tisztítsd meg szíved, Jeruzsálem népe, hogy megtartassál, mosódj hófehérre. Karmazsin színű bűneidből tisztulj, hogy el ne pusztulj.” És ezt ők komolyan vették. Odatették a szívüket, az életüket. Azt mondák: mossál meg engem. Moss meg, Uram. Jól ismered te minden utam. Mosd meg

HOL TÖLTÖD AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGOT?

---

a lábam, a fejem, kezem, nyelvemet – mossál meg egészen engemet. Ezért ott állnak a trón előtt, mert az üdvösség útját az Úr mutatja meg.

Boldog vagy, ha azt mondd: igen, Uram, ezt felelem: Lelked, ha hív, s megyek! Kívánom, hogy még ma menj! Indulj el Jézus felé. Járj azon az úton, amelyik az üdvösségbe vezet, és Isten majd megadja egyszer, hogy ott állj majd üdvben öltözötten. Én és szeretteim köröttem. És mindazok, akik velünk egyenlő hitet nyertek.

Hol töltöd az örökkévalóságot? Jézus elmondja, hol töltheted. És aki tudja, hol, mert tudja, hogy Jézusé, azt kérem, hogy ebben legyen bizonyos, és soha ne hagyja, hogy ebben bárki, bármi megingassa. A 480. dicsérettel együtt vallja: Érzem, hogy az örökélet már e földön az enyém lett. Most elkezdődött, egyszer pedig kiteljesedik.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy a mennyei hajlékot te készíted el a téged szeretőknek.

Áldunk, hogy ezt olyan nagy buzdítással mondd nekünk, hogy ne nyugtalankodjék a szívünk, és ne féljen. Mert, ha a halálunkra gondolunk, amelynek sem idejét, sem óráját nem tudjuk, akkor nyugtalan lehet a szívünk és kétkelkedhet sok mindenben. Kérünk, ebben is juttass bennünket bizonyosságra, hogy az örökéletünket megszerezted és hit által a mienk lehet, s már a földön elkezdődhet.

Kérünk, könyörülj rajtunk, hogy veled tölthessük az örökkévalóságot.

Ámen.